

Warszawa, 21 lutego 1949 r.

URZĄD PATENTOWY

B41m 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33527

Kl. 15 1, 6/04

Edward Kręglewski
(Poznań, Polska)

**Sposób dokładnego ustalania klisz drukarskich wykonanych z materiału podatnego,
np. z gumy, na cylindrze lub na płaskim podkładzie drukarskim**

Zgłoszono 18 marca 1947 r.
Udzielono 1 października 1948 r.

Gumowe klisze drukarskie lub wykonane z innego podobnego materiału podatnego nie znalazły dotąd wszechstronnego zastosowania, na jakie ze względu na znane ich zalety zasługują. Głównym powodem tego są trudności rozmieszczenia klisz na cylindrach kliszowych lub też na płaskich podkładach maszyn do druku płaskiego, czyli trudności tak zwanego dokładnego wypunktowania tych klisz. Chodzi mianowicie o to, żeby rozmieszczenie klisz było takie, by wszystkie składy drukarskie poszczególnych stron względnie zestawienia kolorów obrazka drukowanego dokładnie się ze sobą pokrywały.

Jak wiadomo, klisze gumowe przytwierdza się za pomocą dwustronnie klejącego

przylepca do płaszczy papierowych lub płóciennych, naprężanych następnie na cylindrach lub na płaskich podkładach maszyn do druku płaskiego. Kliszy raz naklejonej za pomocą takiego dwustronnego przylepca nie można już przesuwając w celu ewentualnego poprawienia jej położenia.

Wynalazek niniejszy pozwala na uniknięcie tej zasadniczej niedogodności i umożliwia w bardzo prosty i łatwy sposób naklejanie klisz od razu dokładnie na właściwym miejscu płaszcza cylindra lub bezpośrednio na płaskim podkładzie maszyny do druku płaskiego, lub też bezpośrednio na cylindrze kliszowym maszyny drukarskiej. Takie dokładne umieszczenie kliszy skutecznia się w ten sposób, że na kolce uprzednio

nałożone w dokładnie określonych miejscach płaszczu cylindra albo samego cylindra, albo płaskiego podkładu maszyny do druku płaskiego, nadziewa się odpowiednio uprzednio dziurkowane klisze z podklejonym przylepcem, po czym kolce usuwa się, mając kliszę już samoczynnie dokładnie umieszczoną i przytwierdzoną.

Rysunek wyjaśnia przeprowadzanie sposobu według wynalazku. Fig. 1 rysunku przedstawia czcionkę punktową czyli wskaźnikową w podziałce zwiększonej, fig. 2 — schematycznie kliszę gumową z dwoma kółkami wskaźnikowymi, fig. 3 — przyrząd pomocniczy do dokładnego rozmieszczenia klisz, fig. 4 — płaszcz zaopatrzony w kolce z podstawami, przymocowany listwą do cylindra kliszowego, fig. 5 — narząd do wycinania otworów w kliszach i płaszcach, fig. 6 — kołec do wypunktowania dokładnego położenia kliszy, a fig. 7 i 8 wyjaśniają sposób użycia kołców do rozmieszczenia klisz gumowych na podkładzie płaskim i bezpośrednio na cylindrze kliszowym.

Według wynalazku przy sporządzaniu składu drukarskiego czcionek czyli zestawu należy zaopatrzyć go w odpowiednich miejscach, najlepiej u góry i u dołu lub po obu stronach, najkorzystniej na linii środkowej zestawu, w czcionki *f* (fig. 1) zaopatrzone w kółeczka wskaźnikowe *e*. Z takich zestawów wykonuje się znanym sposobem matryce, a z nich właściwe klisze gumowe, które posiadają już zaznaczone kółeczka wskaźnikowe *e* (fig. 2). Z konieczności winny się kółeczka wskaźnikowe wszystkich zestawów z sobą dokładnie pokrywać. Klisze te podkleja się dwustronnym przylepcem. Z tak wykonanych klisz gumowych sporządza się potrzebne ilości odbitek, po czym klisze dziurkuje się wycinając otwory w miejscach kółeczek wskaźnikowych za pomocą narządu *l* do dziurkowania, uwidocznionego na fig. 5.

Po wykonaniu tych czynności odbitki, odpowiadające kliszom i mające odbite kółeczka wskaźnikowe *e*, nakłada się we wła-

ściwym rozmieszczeniu na naciągnięty na desce (fig. 3), np. na rysownicy, papier lub płaszcz, który ma być naciągnięty na cylindrze kliszowym. Następnie wybija się za pomocą narządu dziurkującego *l* (fig. 5) otwory w miejscach kółeczek wskaźnikowych, po czym zdejmuje się odbitki, odwraca się napięty na desce płaszcz na drugą stronę, przetyka przez otwory w płaszczu od dołu ku górze kolce *m* z podstawkami *k* (fig. 6) i przykleja klisze gumowe natykając je na kolce.

Pracę rozmieszczenia odbitek można sobie uprościć np. w ten sposób, że mając rozmieszczone odbitki w pierwszym szeregu (fig. 3) wykreśla się następne położenie otworów wskaźnikowych na płaszczu.

Sposób przeprowadzenia tego postępowania w rozmaitych przypadkach pracy w drukarni ilustrują niżej przytoczone przykłady.

Przykład I. W celu umieszczenia klisz gumowych na cylindrach, zaopatrzonych w pośrednie płaszcze z mocnego materiału lub płótna, dziurkuje się przednie brzegi tych płaszczy w odległościach równych odległościom śrub trzymających płaszcze na cylindrze i za pomocą takiej perforacji przymocowuje się płaszcze na rysownicy (fig. 3) stroną dolną, czyli stroną przylegającą później do cylindra, na wierzch. Na przykład do druku czterokolorowego jednostronnego przymocowuje się cztery płaszcze razem. Następnie przyczepia się odbitki koloru głównego za pomocą przylepca na płaszczu górnym we właściwym rozmieszczeniu, po czym za pomocą narządu dziurkującego (fig. 5) wycina się wszystkie kółka poprzez wszystkie płaszcze znajdujące się na rysownicy. Po osunięciu odbitek odwraca się na rysownicy płaszcze na drugą stronę, przetyka się kolce przez wszystkie otwory od dołu ku górze i przykleja klisze gumowe, natykając je na kolce. Po zdjęciu płaszczy z kliszami z rysownicy i usunięciu kołców naciąga się je na cylindry. Płaszcze zaopatrzone w dziurki można również odrazu

przymocować do cylindrów (fig. 4), przetykać przez te dziurki kolce i naklejać klisze na okrągło, a po usunięciu kolców płaszcze naprężyć. W ten sam sposób nakleja się klisze uprzednio wygięte odpowiednio do krzywizny cylindra.

Do druku dwustronnego, przy którym jak wiadomo cylindry drukujące jedną stronę obracają się w odwrotnym kierunku w stosunku do cylindrów drukujących drugą stronę, wycina się otwory również poprzez wszystkie płaszcze jednocześnie. Jeżeli druk dwustronny ma zawierać na przykład trzy kolory po jednej stronie i dwa kolory po drugiej stronie, przymocowuje się na rysownicy pierwsze trzy płaszcze górną stroną na wierzch, potem drugie dwa płaszcze dolną stroną na wierzch. Następnie postępuje się jak wyżej opisano, to znaczy przyczepia się odbitki do płaszcza górnego i wycina otwory poprzez wszystkie płaszcze.

Przykład II. Dokładne umieszczenie klisz gumowych na podstawach kliszowych maszyn do druku płaskiego skutecznia się według wynalazku w ten sposób, że i tu znajdują zastosowanie wyżej opisane płaszcze, najlepiej papierowe, które umieszcza się na rysownicy, dziurkuje się po właściwym umieszczeniu odbitek zaopatrzonych w kółka wskaźnikowe i postępuje w sposób opisany wyżej, przetykając tak samo przez wycięte dziurki kolce z tą różnicą, że na podstawkę k kolca (fig. 7) nakłada się dziurkowane kawałki dwustronnego przylepca n . Tak przygotowane płaszcze p kładzie się następnie na podstawę q kliszy (fig. 8) i przyciska wystającą wokół kolców część przylepca n do podstawy q . Następnie usuwa się płaszcze przez wycięcie go wokoło przyklejonych kolców i przylepca, po czym na przyklepione do podstawy q kolce nadziewa się dziurkowane uprzednio klisze gumowe zaopatrzone w dwustronny przyklepiec, a po przyklejeniu klisz na prawie całej ich

powierzchni do podstawy q kliszy, odchyła się nieco brzegi klisz i zdejmuje kolce z tej podstawy.

Przykład III. W celu dokładnego umieszczenia klisz gumowych bezpośrednio na cylindrach, nie posiadających płaszczy, postępuje się tak samo, jak w przypadku opisanym w przykładzie II.

Opisane sposoby nadają się zatem do wszystkich prac w drukarni i wyróżniają się swą prostotą i łatwością wykonania. Pozwalają one na znaczne oszczędzenie czasu dzięki temu, że obraz ustala się tylko na jednym płaszczu, przy czym naklejanie klisz odbywa się mechanicznie i z nieosiągalną dotąd dokładnością.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób dokładnego ustalenia klisz drukarskich wykonanych z materiału podatnego, np. z gumy, na cylindrze lub na płaskim podkładzie drukarskim, znamienny tym, że klisze te jak i płaszcze służące do naklejania klisz dziurkuje się, wycinając otwory w miejscach zaznaczonych wskaźnikami, i łączy się klisze z płaszczem za pomocą kolców, przetykanych przez otwory w płaszczu, przy czym po przyklejeniu klisz do płaszcza kolce usuwa się a płaszcze napina się na cylindrze lub na płaskim podkładzie.
2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że przy rozmieszczaniu klisz bezpośrednio na płaskich podkładach lub na cylindrach, płaszcze usuwa się po przyklejeniu kolców do podkładu lub cylindra, po czym z kolei przykleja się klisze i usuwa kolce.

Edward Kręglewski

Zastępca mgr Andrzej Au

Rzecznik patentowy

Fig. 1

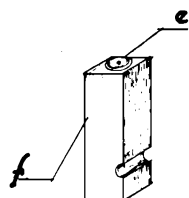

Fig. 2

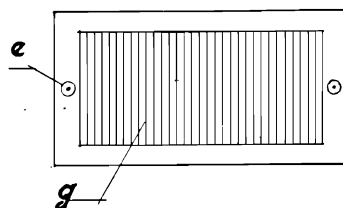

Fig. 3

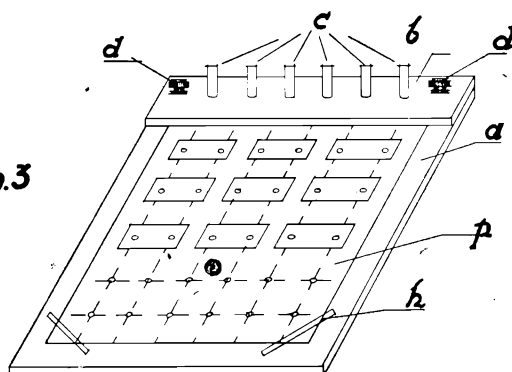
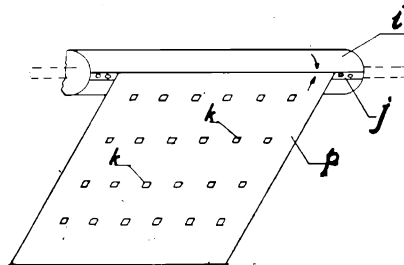

Fig. 4

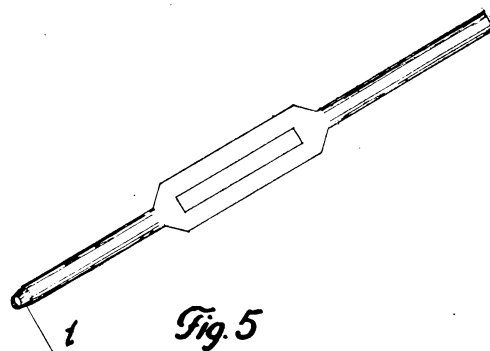

Fig. 5

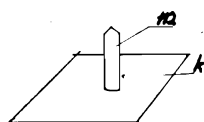

Fig. 6

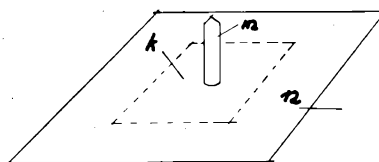

Fig. 7

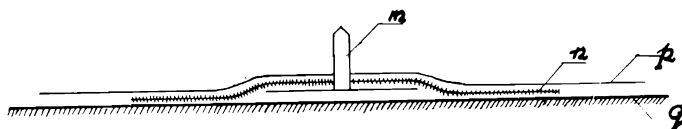

Fig. 8